

vila rudečih luči. Bil je to umetni ogenj, katerega so ravno zapalili. Bučanje kakor od viharja, donelo je od reke. Bilo je to vrvenje tisoč in tisoč ljudi, ki so se tlačili na mostu, vriskali na ladijah, ploskali na bregu. Bilo je nekaj čarobnega, nekaj vznešenega v tem prizoru; brez prestanka, gostejše in gostejše vzdigale so se iskre proti nebu; zemlja je dežila ogenj na nebo, kakor je ono drugič dež lilo nánjo, zemlja metala je žareče cvetje, pisane zvezde, mala solnca granatovih barev kviško proti sivemu oboku. Bili so to kakor žareči pozdravi, kakor ognjeni poljubi, katere so ljudje pošiljali nebu, zahvaljujoč se za redko darilo spomladi, nastavše iz poljubov, katere je vtisnilo zemlji. Upiraje oči proti nebu, da bi se nasitil krasnega pogleda, šel sem brez posebnega namena. dalje po bregu, in prišel naposled na konec mesta mej vrtove. Po vodi so plavale „cvetlične ladije“, velike barke, v katerih so sedele devoyke v okrašenih šotorih iz svile, ali v pozlačenih hišicah, nališpane kakor za slavnost, posute z zlatim nakitom, ovenčane s cvetjem. Ličena njihova obličja smijala so se neprenehoma pri svitu zibajočih se svetilnic, in mnogo igralo jih je na flavto ali lavto.

Obrnil sem pogled od teh na prodaj postavljenih kurtizan, ki so vabile može k sebi, da bi ploveč z njimi po vodi se naslanjevale z ljubeznijo, vinom in duhom parfuma. Prišlo mi je na misel, da bi se prepeljal na drug breg, od koder je bil krasen izlet na mesto.

(Dalje sledi.)

Novice.

— Osebnosti. Okrajni glavar v Ljubljani Ferdinand marki Gozani je dobil značaj in naslov vladnega svetnika. — Profesor babišstva dr. Alojzij Valenta v Ljubljani je stopil v pokoj. — Kancelijskima ravnateljema II. razreda sta imenovana Avgust Blechschmid pri dež. sodišči v Ljubljani in Ivan Klemenčič pri okrož. sodišči v Novem mestu, kancelijskima predstojnikoma II. razreda pa sta imenovana Jos. Blaž pri okr. sodišču v Ljutomeru in Fran Koderman pri okr. sodišči v Novem mestu. — Nadporočnik domačega pešpolka št. 17 Božidar Gauser je stopil iz vojaške službe. — Učitelj v Šmariji Konrad Črnologar je imenovan konservatorjem.

— Cesarjev god. Dne 4. t. m. praznoval se je god presvetlega cesarja po vsi širni monarhiji jako slovesno in vsi narodi in stanovi so se vsaj ta dan združili v želji. Bog ohrani ljubljene nam cesarja Franca Jožefa I.

— Kopitarjeva slavnost. Ker se je opustilo pokopališče sv. Marka na Dunaju, kjer je pokopan naš preslavni Jernej Kopitar je sklenila Slovenska Matica v svoji CX. seji dne 10. maja letos, da se njegovi umrjoči ostanki preneso v domovino. Kopitarjevi umrjoči ostanki se slovesno izkopljejo na pokopališču sv. Marka na Dunaju dne 10. oktobra t. l. ob 2. popoldne, prepeljejo v Ljubljano in tukaj pokopljejo pri sv. Krištofu. Slovesni pogreb v Ljubljani bo dne 12. oktobra 1897. ob 4. popoldne z južnega kolodvora.

— Desetletnica kljuba slovenskih biciklistov «Ljubljana» in I. narodna dirka se je slavnostno izvršila dne 3. t. m. Udeležba je bila ogromna.

— Odvetniška zbornica za Kranjsko ima dne 9. oktobra izredni občni zbor, na katerem se bode razpravljalo o upeljavi posebne uradne obleke.

— Slovensko katoliško delavsko društvo v Ljubljani je dne 3. t. m. priredilo shod pri sv. Križu pod Litijo kateri je bil jako številno obiskan, dne 10. t. m. pa priredi shod pri Frincu v Ljubljani.

— Trgovska obrtna zadruga v Gorici, ustanovljena v podporo slovenskim trgovcem in obrtnikom, začne poslovati še ta mesec. To bo važen napredek za goriške Slovence. Prav to društvo utegne podkopati sedanjo prevlado Italijanov na Primorskem.

— Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu septembru 1897 je 78 strank uložilo 20281 gld. 08 kr., 43 strank vzdignilo 6628 gld. 62 kr., 19 strankam se je izplačalo posojil 9750 gld., stanje ulog 29855 gld. 68 kr., denarni promet 61246 gld. 31 kr.

— Razpuščeno društvo. Tržaško namestništvo je razpustilo socijalnodemokratsko „Delavsko izobraževalno društvo“, v katerem so se shajali slovenski delavci.

— Okrajno bolniško blagajno ljubljansko je prevzel mestni magistrat v začasno upravo in poveril vodstvo magistratnemu svetniku g. Šešku, nadzorstvo pa mestnemu knjigovodji g. Trdini.

— Šolski dom v Gorici. Za zgradbo lastnega poslopja za slovenske šole v Gorici ustanovilo se je posebno društvo „Šolski dom“, katero je tekom nekaj dnij nabralo blizu 6000 gld.

— Tržaška zavarovalnica proti nezgodam delavcev. Namesto razpuščenega načelnštva pri tem zavodu se vrši 6. novembra nova volitev načelnštva in razsodišča. Glasovnice se dopošljejo zavarovanim obrtom po pošti. Delajo se priprave, da se postavijo kandidatje. Če ne bodo volilci malomarni, utegnemo Slovenci dobiti večino v tem zavodu.

— Pešpolk baron Milde št. 17, katerega vojake ljudstvo še vedno imenuje samo Kunovce, postane deležen posebne časti. zatrjuje se, da vstopi k temu polku član naše cesarske rodovine, da se izučí v vojaški službi.

— Poročil se je odvetnik v Celovcu g. dr. Alojzij Kraut z gosp. Anico Graškovo iz Kamnika.

— Tržaški magistrat je te dni „popravlil“ vse liste mestnih volilcev in izbrisal jako mnogo taci, kateri imajo volilno pravico. Brez dvoma se je to zgodilo iz političnih nagibov.

— Doktorjem medicine je bil v Gradcu dne 5. oktobra promoviran g. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški, sin ljubljanskega podžupana.

— Umril je v Gorici sodni svetnik Ambrož Flegar rodom iz Pazina.

— Pokojni knezoškof goriški dr. Zorn, čigar oporoko je našel z zapuščino baveči se notar v neki knjigi, je vse svoje ne znatno premoženje zapustil deškemu semenišču v Gorici.

— V sodu umrl. Posestnik Ivan Šime iz Orehka je imel pod svojim kozolcem velik sod, v katerem je časih hranil tropine. Te dni je šel Šime v sod, a ven ga ni več bilo, žena ga je našla mrtvega v sodu. Najbrž je moža zadel mrtvoud, mogoče je pa tudi, da so ga plini zadušili.

— Razkritje spomenika pokojnemu c. kr. učitelju Antonu Levstiku se je vršilo v Idriji dne 7. t. m. Slavnost je bila jako lepa. Zlasti učiteljstva se je mnogo udeležilo.

— Samomor. V nedeljo zjutraj našel je ptičar Groza v gozdu pri Pristavi poleg Tržiča vpokojenega podpolkovnika barona Rütta mrtvega. Zraven mrliča je ležal revolver. Uzrok samomora ni znan.

— **Bratomor.** Podpeskom pri Rovtah sta se one dni sprla brata Kogovšek zaradi dedščine po umrli materi in je pri tem prepiru starejši brat mlajšega zaklal

— **Velikanska zelnata glava.** Mej poljskimi pridelki se je letos zlasti zelje kaj dobro obneslo, tako je na polji posestnika Pilfana p. d. Aleša ob Savi zrasla glava, ki teška $6\frac{1}{2}$ kg.

— **Der Teufel soll ihn holen!** „Pensiero Slavo“ od 18. septembra pripoveduje: Leta 1892 je imelo naše vojno brodovje svoje vaje blizu Fazane. O tej priliki so streljali tudi v tarčo. Neki pomorščak (Dalmatinec) je pogodil tako dobro, da so se mu kar čudili častniki. Poveljnik baron Šterneck si je dal predstaviti vrlega mladniča. Ogovoril ga je nemški. Kako naj bi Dalmatinec odgovoril na nemški nagovor?! Baron Sternek je ogovoril moža italijanski, zopet ni dobil odgovora, a jeden častnikov ni mogel drugače, nega da je pojasnil: „Excellenz, der Mann versteht nur kroatisch“?! To pojasnilo očitno ni bilo po polji njega ekscelenci, kajti na jako čuden način je pohvalil potem vrlega dalmatinskega strelca: vzkliknil je namreč: Der Teufel soll ihn holen.

— **Nov izvod «Hišne postile Martina Lutheria itd.»** Kolikor znano, ohranili so se od te nabožne knjige (Tubinga, 1595) samo trije izvodi: jeden v Wolfenbüttlu in dva v licealni knjižnici v Ljubijani, od katerih je jeden nepopoln. (Jahrbuch der Geaellschaft für die Geschichte des Protestantismus, XIV., str. 130.) Knjiga je izšla sicer v 1000 izvodih, a menda je le malo teh prišlo na Kranjsko. Tem čudnejše je, da je našel marljivi preiskovalec cerkvenih starin, g. učitelj K. Črnologar začetkom avgusta v podružni cerkvi v Malih Pecah pri Višnji gori kakih 40 listov omenjene postile, ki so bili kot lepenec sprejeti in porabljeni za platnice katoliškega misala, tiskanega l. 1598. v Benetkah. Prav zanimiv je predgovor te postile, ki pripoveduje da je „en dejl teiste Primož Trubar sam s svojo lastno roko sapisal, en dejl pa skusi nekatere svoje kranjske Landstshmane inu Shribarje pustij sapisati.“ — Mej temi poslednjimi tudi Andrej Sovinec, župnik v Škocjanu pri Turjaku.

— **Požar.** Dne 1. oktobra je na Rakeku pogorelo skladišče olja firme C. Piva & Comp. v Trstu. Barake so do tal pogorele in ž njimi do 30 vagonov olja.

— **Na smrt obsojen** je bil te dni v Celji Jos. Dolinšek, kateri je zavratno umoril svojega brata.

— **Najdena granata** Seveda ne granatno jabolko, ker tako je brez vsake nevarnosti, ako se tudi s kožo pojè Pač pa granata, kakoršne streljajo v vojski na sovražnike, je bila ona, katero je našel na sredi polja neki kmet blizu Dunaja in jo hotel nesti domov. Granata pa se je razpočila na mestu in odtrgala najditelju desno roko in ga hudo poškodovala na glavi.

— **Statistika blaznih.** Iz statistike blaznih v Avstriji je posneti, da narašča blaznost od leta do leta v naši državi. Odstotek je venčarje na moški strani viši, nego na ženski. Mej 10 000 moških je zblaznelih 13 25 odstotkov, med 10.000 žensk 10 67 odstotkov. Samo 39 96 odst. vsih izblaznelih se nahaja po blaznicah, drugi so doma, 14 59 odst. je po oskrbovališčih. Vsega skupaj imajo blaznice samo 11 597 prostorov, tako, da pride na 2 6 odst. jeden prostor. Ozdravi se od vsih na leto samo 9 odst. 10 odst. jih pomrje. Kar se tiče raznih oblik te bolezni, odpade 23 odst. v blaznicah se nahajajočih med navadne norce, 22 odst. na podedovano blaznost, 10 odst. paralitičnih, 8 odst. epileptičnih, ravno toliko na tako zvane „neumne“ ali povprečno blaznost, 6 5 odst. na pijance, 5 odst. na melanhonijo itd. Polovica vsih po blaznicah se nahajajočih je neoženjenih, 42 oženjenih, 7 5 odst. udovljenih

— **Bismark — tožen.** Bismarkov nadgozdar Lange stopi z dne 1. oktobra t. l. v pokoj. Lange je služil —

dolgo let zvesto in udano svojemu „železnemu“ gospodarju, radi tega je tudi zaslužil, da mu le-ta odplača polno pokojnino. Toda Bismark je tudi nasproti svojemu zvestemu služabniku pokazal svojo prirojeno manijo, komu kaj — prikrajšati in je „utrgal“ Lange-ju 1500 m. od penzije. Toda Lange noče molčati k temu, ampak uložil je tožbo zoper otca Bismarcka. „Berliner Volkzeitung“ je to hitro razglasila mesvet, da zamorejo častilci — „uzornega“ „voditelja vseh Nemcev sveta“ čitati črno na belem, koliko je na tem voditelju „uzornega“.

— **Sultanovo bogastvo.** Neki odlični dopisnik pariškega „Revue de Revues“, kateri izvrstno pozna turške razmere, piše v ta list razne temeljite članke o vztočnih razmerah. Ta dopisnik pravi v jednom članku, da je neverjetno, kake krivice se zamorajo dogajati v našem veku in da je moral človek živeti na Vztoku, da spozna človeško zver prav do bistva. V jednom svojih člankov pak so bavi z privatnim imetjem Sultanovim na Vztoku. Sultan ima v Anatoliji najlepša posestva, doline ob reki Kizil Irmaka, oaze Mezopotamije, loge datuljev na obali Tigra. Pred nekoliko leti še vse to ni pripadalo Sultanu. Toda tamošnji posestniki so morali prodati ta zemljišča pod vsakojakimi grožnjami. In posestva, ki so bila vredna milijon, morali so lastniki dati za nekaj stotin, a kar se ni dalo dobiti po skupilu, bilo je konfiscirano. Na tak način si ve turški padišah pridobivati privatno imetje. Potem ni čuda, ako dela Turčija razne pomislike, kadar sklepa mirovne pogodbe, pod katerimi jej je odstopiti od ozemlja, pridobljenega s krvjo raztrganih turških ciganov, ki pa prija slučajno Sultanu.

— **Po amerikanski.** V Kansas v Ameriki, imela bi se položiti železniška proga po sredi jednega sela. Prebivalci sela so se vsled tega nadejali mnogo dobrega od te železnice. Kar pa je nastopilo iznenadenje, da se je prvotni načrt predrugačil in da prelože progo deset milj od sela proč. To je tako zadelo seljake, da so jokali in plakali, naposled pa sklenili, da prestavijo svoje selo tudi 10 milj proč, namreč na prestavljeno železniško progo. Selo je sestavljeno povsem iz lesa in zdaj že podirajo hiše, cerkve in šole, da jih prepeljejo k progi. Manjše stavbe se kar cele preneso proč. Seljani so se lotili preseljevanja z vso vnemo, toda iz previdnosti postavijo na progi najprej — kolodvor. No, kaj tacega je mogoče res le v Ameriki.

— **Furor teutonicus.** V Saaz-u je govorila neka Schramek jako navdušeno o nemški narodnosti in nemški stvari „National Zeitung“ je v svojem navdušenju ponatisnila ta navdušeni govor navdušene pangermanke in bila — konfiscirana. Ta navdušenost je morala pa biti že zelo „goreča“ da jo je zaplenilo državno pravduništvo prusko.

— **Indijanska logika — ali: beležka vredno.** Marki of Lorne piše o svojem potovanju tudi sledeče: Bil je strašen mraz. Tesno zaviti v kožuhe smo se pehali po ledu. Kar se nam pridruži glavlar Indijancev popolnoma gol, le okrog ledij je imel usnjat pas. Prav nič se ni zmenil za hud mraz. Tedaj sem ga vprašal: Glavar, te-li nič ne zebe? — Zakaj neki? — Ker je mrzlo. — Tu pri meni ni hujšega mraza, nego pri tebi. — A pomisli, jaz sem v kožuhu, ti si pa popolnoma gol. Tedaj se je začudil Indijanec: „Če te tako zebe, zakaj pa nimaš na obrazu kožuha? — Ker smo vajeni imeti nepokrit obraz. — Dobro. Potem si misli, da imamo Indijanci povsod obraz, je dejal glavlar in odšel. Veliko povedano v malih besedah!

— **Dobava za c. in kr. pomorski arzenal v Pulji.** V svrhu zagotovitve potrebnih materijalij za c. in kr. pomorski arzenal v Pulji za l. 1898, vrši se dne 8. novembra 1897. l. pri poveljništvu c. in kr. pomorskega arzenala

ponudbena obravnava. Med materijalami, katere je zagotoviti, so tudi: deske od jelovega in mecesnovega lesa, laneno olje, rujavo pralno milo, lojeve in stearinske sveče, metle in štorje, krtače in čopiči, smola, asfalt za ladje, konopci, koci (odeje) itd. Vse podrobnosti se lahko vpogledajo tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Kdo zamore biti časniški sotrudnik? Ne samo cesarji in kralji z njihovo interesantno kroniko vladanja in zasebnega življenja, ne samo ministri in diplomatje, ne samo kapitalisti in špekulantje in cela vrsta „viših“ krogov človeške družbe; a tudi ne samo reporterji z njihovo bujno domišljijo in laž-filozofijo, ki sučejo sulico iz aluminija, pomočeno v črni strup hrastove kisline, ampak sotrudnik na časopisih zamore biti tudi vsaki samomorilec, ki se je ustrelil zaradi kake ljubice, vsaki Žid, katerega so zaradi goljufije, zaprli vsaki pretepač, ki je ubil svojega sopretepača v pijanosti ali v jezi; nadalje zamore biti sotrudnik časopisa tudi vsaki delavec ki štrajka, vsaki policist ki aretuje, vsaki magistratov sluga, ki hodi po figah kake okoličanke, nadalje vsaki pes, ki je „stekel“ in vsaka papiga, ki leti z jednega okna na drugo — s kratka ves aparat človeške uprave in narave je dandanašnji sotrudnik časopisov. Da, rekli bi lahko: časopisi niso zaradi družbe tu, marveč družba je zaradi časopisov, katere sestavlja, pri katerih sodeluje, hoté, ali — nehoté.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 29. sept. 1897. Pšenica gld. 11.50 kr. rž gld. 8.— kr., ječmen gld. 6.— kr., oves gld. 6.80 kr. ajda gld. 9.— kr., proso gld. 7.— kr., turšica gld. 6.20 kr., leča gld. 12.— kr., grah gld. 10.— kr., fižol gld. 12.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trg šte. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vsih prehlajenjah dušnih organov, ter je najboljše sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono: (2) (79—1)

»Velecenjen gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje znance. Jaz sem od dveh steklenic od neznosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsim prsobolnim. S poštovanjem. — Rudolf Ausim. Na Dnnaji, 20. marca 1897.

Pazi naj setoraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti oni samo je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici stočnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zamotek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastonj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 6. oktobra t. l.: 76, 42, 51, 5, 89.
Na Dunaji dne 2. oktobra t. l.: 58, 24, 66, 86, 63.
V Gradci dne 2. oktobra t. l.: 27, 67, 53, 2, 83.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih pre-
paratov

**A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.**

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
(60 - 5) oblastev. (12)

**Najstareje, najpristneje, najo-
neje ljudsko domače zdravilo,**
ki uteši prsne in plučne boleti in že-
lodečni krč itd. ter je uporabno no-
tranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem nč vrednejo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštne povzetju.

**Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno
zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v
znak pristnosti vsaka steklenica.**

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.